Anthropophagia vagy anthropophilia?

A modernkori kannibalizmus tüneteiről és okairól[1]

Dr. Téglásy Imre[2]

A kannibalizmus történeti előzményei a legújabb kori kihívásokig

A modern hatalomgyakorlás rejtett dimenziójáról, a testi és lelki *termékenység kizsákmányolási modelljéről* értekezve áttekintést adok a görögül *anthropophagiának, emberevésnek* vagy más néven *kannibalizmusnak* nevezett betegségről.

Régészeti és antropológiai kutatások bizonyítják, hogy a *neandervölgyi ősembertörzsek* között dívott a kannibalizmus, vagyis, hogy az egyik „ember" egy másik ember agyát fogyasztotta el. Az Anthony Hopkins főszereplésében bemutatott *Hannibál* című film elborzasztó jeleneteiből[3] érezhettük, hogy nem a paleolitikum és a bronzkorszak homályából görög mítosszá szublimálódott *Kronosz* volt az utolsó, aki hatalomféltésében sorra fölfalta Rheától született gyermekeit… Tudtuk, hogy bár a kereszténység terjedésével és az ennek nyomán létrejövő erkölcsi, törvényi szabályozással világszerte csökkent az egyébként századokon és kultúrákon átívelő emberevés (tudományos elnevezéssel: anthropophagia) számos formája (így *a spirituális-rituális, a túlélési, a kriminális, a nemi kéjelgő, az agresszív, a rituális-epikureus*), azt azonban aligha sejtettük, hogy a tudományos-technikai vívmányok eredményeit felhasználva ennek milyen újabb formái jelentkeznek majd napjainkban újabb erkölcsi rosszullétet és törvénykezési kihívásokat okozva.

A Nyugat-Indiát fölfedező Columbus Kristóf és társai a *nyugat-karibi térségben* élő indiánokról hoztak a keresztény világ számára megdöbbentő hírt: a vademberek emberhúst esznek! Kétségtelen, hogy az Észak-Amerikában élő *irókéz indiánok* kultúrájában egészen 1838-ig jelen volt az a fajta emberevés, amely szerint az ellenség föláldozásával és testének elfogyasztásával a Hadisten elvárásának tesznek eleget, míg az ellenség ereje és szelleme átszáll, illetve eloszlik az őket győzőkbe, a veszteseket elfogyasztókba.

Rogerius Mester *Siralmas* éneke (1242)[4] a Magyarországot pusztító tatárjárás és a nyomában járó éhínség jeleneteit vázolva a túlélési kannibalizmus dögvészét mutatja be:

---

[1] Tanulmányomat Fekete Gyula író, népesedéskutató, a *Véreim, magyar kannibálok – a jövő megrablása* című könyv szerzője és Komáromi János életvédő harcostársam, hitoktató grafikusművész, a Ferences Világi Rend 2017 júniusában elhunyt tagja emlékére ajánlom. Téglásy Imre: *Magzat – az étlapon* címen megjelent írás a *Magyar Demokrata* c. folyóiratban közzétett cikk továbbgondolása.

[2] Téglásy Imre, Alfa Szövetség, Human Life International – Magyarország, 1025 Bp., Vöröstorony lépcső 3. e-mail: imre.teglasy@gmail.com telefon: +36 30 9 226775

[3] Harris, Thomas Hannibal (magyar nyelven, Budapest: 1999. Magvető Kiadó, 347.) regényéből rendezte Ridley Scott 2001-ben, dr. Hannibal Lecter szerepében Anthony Hopkins.

[4] Rogerius Mester: *Siratóének Magyarországról, mikor a tatárok elpusztították* (1242) http://sermones.elte.hu/szovegkiadasok/magyarul/madasszgy/index.php?file=304_311_Siratoenek_Morol#_ftn13 (Letöltés ideje: 2017. 06. 14.)

Nem csitul Isten haragja,
fölcsap inkább magasabbra:
olyan éhség tör ki végül,
foguk, ajkuk belekékül,
mert már emberhúst harap.

Thereusok sokan lettek,
s Thereusnál bűnösebbek
szülő gyermekét levágja,
feni fogát önhúsára,
ki belőle vétetett.

Éhség tombol, őrült, véres,
testvér a testvérre éhes,
jó barát a jó barátnak,
az idegen bárki másnak
húsából nyer életet.

Az elrettentő, akár irodalmi túlzásnak is tekinthető tudósítás döbbenetes valóságtartalmát a legújabb régészeti kutatás is igazolja. Rosta Szabolcs, a Kecskeméti Katona József Múzeum igazgatója egy kiskunmajsai tömegsír feltárása közben bukkant rá egy nyolc év körüli kisgyermek maradványaira, akinek „combcsontján apró, sorozatos bevágások, metszések látszanak. Az antropológia számára ismeretlen jelenséget azonban az állatokkal foglalkozó archeozoológia jól ismeri: ez késsel történő húslefejtés nyoma. Látszik, hogy nem egy ütés vagy egy vágás következtében roncsolódott a csont, hanem óvatosan, módszeresen lefaragták róla a húst.”[5] (1. ábra)

1. ábra

A Mexikót meghódító első európaiak dermedten látták, az ott élő népek hogyan fogyasztják a rituálisan kivégzett emberáldozatok testrészeit. A várandós kismamaként ábrázolt Guadalupe-i Madonna (1531) ikonja ezért is válhatott előbb az emberevésből megtérő Dél-Amerika, majd a nemzetközi életvédelem mozgalmának közismert jelképévé. Jogosan írja erről Frank Pavone, hogy az ártatlan gyermekek millióit jólétének oltárán abortusszal föláldozó Amerika semmivel

[5] Vitéz Anita: Aranymosnostor, *Magyar Hírlap hétvégi melléklete*, 2018. augusztus 18. III.

sem tekintheti magát különbnek az ellenséges isteneknek hódoló aztékoknál: napjaink népeinek is időszerű lenne megtérniük az élet és szeretet kultúrájához.[6]

Bizonyos történelmi források szerint még a török pusztítás áldozatául esett 17. századi Magyarországon, közelebbről Debrecen város piacán is árultak emberhúst. E túlélési kannibalizmus példája lehet az 1930-as évek Ukrajnája, ahol a Sztálin és a bolsevik diktatúra által kierőszakolt kolhozosítás, a túlhajtott terménybeszolgáltatás egyfelől milliók éhhalálához, a *holodomorhoz* vezetett, másfelől a létükben fenyegetett parasztok kénytelenek voltak saját embertársaik húsából táplálkozni.

Pápua Új-Guinea néhány törzse még az 1960-as években is gyakorolta mind az endo-, mind pedig az exo-kannibalizmust, melynek során vagy külső forrásból vagy elhunyt rokonaik testének felhasználásából jutottak a rituálisan vagy éppen az „ízlelés örömét" jelentő emberhús elfogyasztásához.

Magyarországon 1767-ben vezették be azt a törvényt, amely a Szerbiával határos területeken lényegében megtiltotta a közösségi földek addigi szabad – halászatra-vadászatra, gyűjtögetésre stb., történő – használatát. Az élettér e jelentős beszűkülésének eredményeként alakult ki az élet- és családellenes egykézés szokása. A paraszti rétegeket sújtó sajátos belső száműzetés kényszerének hatására terjedt el az újszülöttgyilkosság (infanticidium) legelőször a Dél-Magyarországon lévő, úgynevezett Ormánság református területén.[7] Az itt élő családok körében bevett gyakorlattá vált az egynél több gyermek még újszülött korban történő elpusztítása (rozsdás szögnek, gombostűnek a fejbe szúrásával, párnával történő megfojtással, stb.), hogy az esetleg megszületett gyermek ne súlyosbítsa a családra nehezedő szociális terheket. Ennek a ma is virulens, földrészeken át terjedő pándémiának, avagy dögvészes fertőzésnek az erdélyi magyarságot pusztító hatásáról tanúskodik Csép Sándor *Egyetlenem* című dokumentumfilmje.[8]

1792-ben írta Jonathan Swift a *Szerény javaslat annak érdekében, hogy az írországi szegény sorból származó gyermekek ne terhet jelentsenek szüleiknek vagy az országnak, hanem hajtsanak hasznot a társadalomnak* című szatíráját. Az akkoriban Írország-szerte tomboló burgonyaéhség idején keletkezett írás szerzője azt javasolta, hogy a szegény sorsú anyák csak egy éves korukig tartsák gyermekeiket. Ezt követően pedig adják el őket étkezési célra a gazdagabb családoknak, hogy a szülőből kupecekké váló gyermekkereskedők ekként tegyenek szert némi bevételre.

Így meg lehetne menteni ezeket a gyermekeket a rájuk váró szenvedéstől, a biztosan nyomorúságot és bűnöző magatartást eredményező szegénység életformáitól, ugyanakkor táplálhatnák a jobb módú osztályokat, továbbá kisegíthetnék nyomorukból az elesett családokat.

Swift javaslata arról is szólt, hogy ezáltal csökkenthető lenne a családon belüli erőszak, az alkoholizmus és a sokféle szociális gond.

6 PAVONE, Fr. Frank: Our Lady of Guadalupe and the Pro-life Movement http://www.priestsforlife.org/articles/2791-our-lady-of-guadalupe-and-the-pro-life-movement (Letöltés ideje: 2017. 07. 02.)

7 Pezenhoffer Antal: *A demográfiai viszonyok befolyása a nép szaporodására*, Budapest, 1922.

8 Csép Sándor: *Egyetlenem* c. dokumentumfilmje (1975) itt tekinthető meg: https://www.youtube.com/watch?v=GMX1y7RotWAhttps://www.youtube.com/watch?v=GMX1y7RotWA (Letöltés ideje: 2017. 07. 06.)

Magzatgyermek a gulyáskommunizmus magyar és nemzetközi étlapján

Az 1970-es évekre jellemző, úgynevezett *gulyáskommunizmus*, vagyis a magyar társadalomban megfigyelhető viszonylagos gazdasági jólét nagyrészt annak a sajátos családtervezési gyakorlatnak volt köszönhető, amelynek jegyében évente több százezer magzatkorú gyermek nem jöhetett világra. E hétköznapi magyar mentalitás a *kicsi vagy kocsi* dilemmájában fejeződött ki, vagyis a relatív gazdasági jólét fejében föl kellett áldozni a termékenységet: a megfoganó-megszülető, közösségi túlélésünket biztosító gyermeket. (1970-ben 200 000 abortuszt végeztek a 10 milliós Magyarországon.) Nem kétséges, hogy anyagi jólétünk levesét azóta is nagyrészt a belé aprított magzatgyermekek húsával szaporítjuk.

Az 1992-ben megalkotott és szépítő kifejezéssel „magzatvédelmi"-nek nevezett törvény társadalmi vitájában Balczó András kétszeres olimpiai és háromszoros világbajnok öttusázó, aki egyébként már a Kádár-rendszer idején is kitűnt bátor szókimondásával, értékes emberi, etikai teljesítményével, a magzatgyermekek védelmét felette fonákul képviselő törvénnyel kapcsolatban Kassadraként vetette fel: „Egy kiló magzathús hány dollárra jön ki?"[9]

A '90-es évek derekán televíziós szereplései nyomán jól ismert magyarországi orvos-genetikus megszépítő módon *dajkaanyaság*nak nevezte a *béranyaságot*. Ennek sajátos üzleti rendszerbe foglalása a kiterjedt magyar orvosi és rokoni kapcsolatokkal is rendelkező, Los Angelesben profitorientált örökbefogadói vállalkozást működtető *Marianne Gati-Rosenstein* és ugyanezen, a közelmúltban elhunyt, televíziós szereplései révén is híressé vált magyar üzlettárs nevéhez fűződik. E vállalkozás 1994 és 1996 között Magyarországról több, szociális válsághelyzetbe került terhest utaztatott ki az Amerikai Egyesült Államokba. A világra jött gyermekeket – bőrszíntől függően – 15–80 000 dollár közötti vételáron jómódú amerikai vagy kanadai örökbefogadó házaspárokhoz közvetítették. Az egyik örökbeadó anya történetéről a *Budapest Sun* 1996. augusztus 22–28.-i számában munkatársam, Todd Heth adta közre *Caught in web of lies, deception – Mother details how she was lured to US by „baby broker"* (*Hazugságok hálójába ejtett anya részletezi, hogy játszotta őt ki egy amerikai babakereskedő*) című leleplező interjúját. A magyar-amerikai gyermekkereskedelemnek ezt a drámai jelenségét mindenki mást megelőzően e sorok írója mutatta be *Császármetszés és A magzat ára* című dokumentuminterjúiban.[10] Meg nem erősített sajtóhíradások szerint ilyen magzatgyermekek százas nagyságrendben kerültek külföldre, az „örökbe adott" gyermekek után a haszonélvezők 50 000 dolláros átlagáron számolva 5 millió dollárt, nagyjából kétmilliárd forintot zsebeltek be, helyesebben mostak tisztára a személyes céljaikat szolgáló alapítványok folyószámláinak fölhasználásával. Ez válaszként is értelmezhető Balczó András kérdésére: egy magyar magzatgyermek kilója (az újszülött testsúlyát 3 kg-nak feltételezve) „tisztán", vagyis ÁFA nélkül 16 666 amerikai dollárt „fialt"! A megindult nyomozást, illetve büntetőeljárást az amerikai fél saját – szándékos? - eljárásjogi hibáira hivatkozva megszüntette, a magyar bíróság azonban elmarasztalta a magzatvédő vitaminnal is kereskedő, ténykedését később egész

[9] A Magyar Fórumban megjelent Balczó-írás előzménye, hogy az akkoriban Csoóri Sándor vezette Magyarok Világszövetsége az abortusztörvénnyel kapcsolatos választmányi ülésén szándékosan a megalkuvó, gyáva hallgatáson alapuló állásfoglalást, s nem a legkisebb megfogant honfitársaink, vagyis a magzatgyermekek bátor védelmét választotta. Balczó András, a Nemzet Sportolója ennek az élet- és család- és nemzetellenes álláspontnak a felülkerekedése elleni felháborodásában lemondott e szervezetben addig betöltött minden tisztségéről.

[10] Téglásy Imre: A magzat ára, In: *Népszabadság*, 1996. július 27., 32; Téglásy Imre: Császármetszés, In: Népszabadság, 1996. augusztus 31., 23. Lásd ehhez még: Téglásy Imre: Dajkaanya - béranya? Változatok az anyaság prostitúciójára, In: *Bioetikai Szemle*, 1998. 3. sz. és http://www.communio.hu/meh/dajka.htm (Letöltés ideje: 2017. 07. 02.)

könyvben mentegető orvost. Az ügyletet okirathamisítással segítő, magas rangú kormánytisztviselő elévülés miatt mentesült a büntetéstől. A vállalkozás magyar vezetőjének komolyabb elmarasztalását segíthette az a körülmény, hogy a szóban forgó két alapítvány kuratóriumában a Magyar Állam legmagasabb köreihez tartozó méltóság neve is szerepelt…

Sapienti sat – vagyis: *A bölcs ennyiből is ért* – írhatnánk cikkünk margójára a latin közmondást. Ezért már azon se nagyon lepődünk meg, amit az *életükben és halálukban egyaránt védtelen* magzatgyermekekkel kereskedő ukrán ügyeskedők virágzó üzletmenetéről olvasunk Tom Parfitt, a *The Observer* (*A Megfigyelő*) kijevi tudósítójának tollából.

A boldoggá avatott IV. Károly magyar király fia, Otto von Habsburg, a Páneurópai Unió elnöke még a ’80-es években újságíróként tudósított arról, hogy bizonyos kozmetikai konszernek abortált magzatok szöveteit alkalmazzák az örök szépség és fiatalság ígéretével kecsegtető krémjeik előállítására.

Most a szomszédos Ukrajna orgazdái azzal vásárolják fel az ottani asszonyok abortált magzatait, hogy azokból úgynevezett öregedésgátló kivonatokat állítsanak elő a sarlatánságot sem kerülő szépségszalonoknak. Az ampullákba töltött „varázsszerért”, illetve kezelésért esetenként 10 000 fontot (azaz 3 740 000 forintot) is elkérnek a fiatalságukat és egészségüket a ravaszul kigondolt szólamok hatására megőrizni kívánó asszonyoktól. A kereskedelmi hirdetések szerint e szerek használatával a bőr megfiatalítható és számtalan betegség is leküzdhető.

Az abortált magzatgyermekeket mélyfagyasztott állapotban adják el a klinikáknak. Itt a szöveteikből injekciós ampullákba töltik a fiatalító kúrára alkalmasnak tartott anyagokat. Meg nem erősített hírforrások szerint a Szovjetunió volt tagállamaiban a terheseket alkalmanként 100 fonttal, vagyis 37 400 forintnyi összeggel környékezik meg annak érdekében, hogy elvetessék magzataikat, majd egyezzenek bele az így elpusztított gyermekek „gyógyászati céllal” történő használatába. (Összehasonlításképp: egy havi ukrán átlagkereset 10 000 forint, a nyugdíj 4 000 forint.) E magzatgyermekek nagyobb részét Oroszországban értékesítik, ahol egy halott kisbaba ára elérheti akár az 5 000 fontot, vagyis 1 870 000 forintot is! Többletjövedelemhez jutnak azok a nők, akik vállalják, hogy a terhességet majd csak a magzatgyermek előrehaladott életszakaszában szakíttatják meg.

Akadt olyan eset is, amikor egy, az orosz-ukrán határon letartóztatott magzatkereskedőnél 25 mélyhűtött, vákuumcsomagba rejtett magzatgyermek tetemére bukkantak. Állítása szerint a férfi egy orvostudományi kutató központban vásárolta az „árut”.

Az ukrán törvények csak kutatási célokra és csak akkor engedélyezik embriók felhasználását, ha ehhez az anya hozzájárul, és névtelensége is biztosított. Csakhogy a rendőrség szerint az állami kutatóintézetek munkatársai a rendszert kijátszva illegális üzletet működtetnek, amikor a halott magzatgyermekeket illegális célokat követő magánklinikáknak adják el.

Egy rendőrparancsnok szerint azért nehéz leleplezni mindezt, mert e szövevényes üzelmek részesei nagynevű, olykor akadémiai tisztséget betöltő orvosok.

Így fordulhat elő, hogy busás jövedelemben dúskálnak az „őssejtterápiát” kínáló moszkvai szépségszalonok, noha az orosz törvények a csontvelőt tartalmazók kivételével minden kezelési eljárásnál tiltják az emberi eredetű készítmények használatát.

Szergej Szorobogatko, a magzat-kereskedelem nyomozásával megbízott rendőr szerint az olyan, elmaradottabb keleti területek klinikái, mint amilyen Donyeck és Harkov, minden előzetes vírusteszt, például AIDS vizsgálat és engedélyeztetés nélkül árusítják az abortált magzatokat.

Ukrajnában a 12 hetesnél idősebb magzatgyermekek elhajtását már feltételekhez kötik. Csakhogy az idősebb magzatok nagyobb hasznot is hajtanak, mivel néhány orvos és a szépségiparban illetékes szerint velük hatékonyabb a kezelés.

Szorobogatko beszámolt arról is, hogy ha egy szülészorvos halott magzattal akar üzletelni, akkor előbb orvosi kifejezésekkel körülírva közli az anyával, miért is lenne helyes a 12 hétnél idősebb magzatgyermek abortálása, de az is lehet: soha nem tudja meg az anya az így elvégeztetett abortusz valódi indokát. Az asszonynak olykor fizetnek is, hogy várjon, amíg terhességével eléri a szülész által megkívánt időtartamot. Az abortált kisbabát aztán egy közvetítőhöz, vagy egy olyan intézménybe szállítják, ahol a még használható szerveket kioperálják, elraktározzák, majd külföldön értékesítik.

Bár Ukrajnában és Oroszországban is tilos emberi sejteket tartalmazó injekciókat kozmetikai célra használni, a szalonok mégis nagy forgalmat bonyolítanak le a magas, esetenként akár 10 000 fontnak megfelelő, azaz 3 740 000 forintnyi kezelési díj ellenére is. A tehetős vásárlókat sikerrel győzik meg az őssejtek fiatalító erejéről, vagy ha kell, arról, hogy használatukkal kizárható olyan időskori, agyműködést befolyásoló betegségek, mint amilyen a Parkinson-, illetve az Alzheimer kór kialakulása. Az egyik moszkvai szépségklinika hirdetésében ez áll: „Tíz évet letörlünk arcáról”.

Veszélyes és szövevényes korrupcióról van szó – nyilatkozta Vlagyimir Szmirnov, a Moszkvai Kardiológiai Kutatóintézet vezetője. Az állami intézményekkel ellentétben a magánklinikák csupán humán eredetű anyagokat, vagyis magzati szöveteket nem nyerhetnek ki és tárolhatnak, de ezt senki sem ellenőrzi.

Egy májusban kiadott orosz egészségügyi minisztériumi nyilatkozat szerint a Moszkvában található 41 klinikából 37 helyen alkalmaznak törvénytelen őssejtkezelést. A nyilatkozat nem helyez kilátásba sem törvényi tiltást, sem fokozott ellenőrzést, így önmagában nem befolyásolja a törvénytelen gyakorlatot.

Persze nemcsak az etikátlan és az állami törvényeket is kijátszó üzleti tevékenység mibenléte, hanem annak eredményessége is kérdéses lehet.

Dr. Stephen Minger, a londoni King’s College munkatársa szerint tisztázatlan, hogy valójában mi is van az ampullákban. Lehet, hogy őssejt, de az is lehet, hogy csak valamilyen szövetelegy.

A korrupt kormány és a privatizációnak nevezett szabadrablás visszás ügyleteibe megkeseredő ukránok ma már szinte semmin sem csodálkoznak. Az abortuszbiznisszel kapcsolatban országukban ez a mondás járja: „Eddig csak az országot árusítottuk ki, most már maguk az ukránok következnek, de feldarabolva.”

A CNS híre szerint *Kínában* is jó üzlet a magzatgyermekekből kivont „gyógyászati” tevékenység. Egy kunmingi klinika például 10 napos kúrát kínál a főként tehetős ausztrál pácienseknek, amelyért 30 000 USA dollárt kell fizetniük. Michael Wilson fanatikus természetgyógyász azt állítja, hogy a kúrának köszönhetően javult a páciensek bőrének állapota, nyugodtabban alhattak és élesedett a látásuk. A szigorúan titkosnak tartott eljárásról annyit árult el, hogy azok az anyagok, amelyeket a páciens „felnőtt” őssejtjeinek aktiválására, illetve hiányzó szövetek és szervek regenerálására használnak, blastocytának nevezett magzati életkorú gyermekekből származnak. A kivonatokat kínai orvosok fecskendezik a gerincbántalmaktól szenvedő betegek gerincébe és agyába. Pekingben a Rutgers Egyetemen posztdoktori kutatóként dolgozó dr. Huang Hongyun idegsebész az abortált magzatok orrjáratából nyeri az őssejteket. Willie Terpstra volt az egyik betege, aki LAS vagy Lou Gehrig-betegség néven is ismert mozgásszervi idegbénulása miatt kereste fel az orvost. Tavaly

áprilisban azzal az érzéssel tért vissza Új Zélandi otthonába, hogy megerősödött és beszéde is tisztább lett. Az Új Zélandi televíziónak adott legújabb interjúban azonban már beszélő készüléket (voice machine) használva arról számolt be, hogy állapota lényegében ugyanolyan, vagy inkább rosszabb is, mint amilyen a kezelés előtt volt. Feltehetően nem ő az egyetlen, aki miatt az Új Zélandi Neoromotoros Betegek Szövetsége (Motor Neurone Disease Association of New Zealand) ellenjavallja az ilyesféle kezeléseket.

Az Ausztrál Orvosszövetség (Australian Medical Association) elnöke szerint a Kínába látogató betegek lényegében olyan kísérleteknek teszik ki magukat, amelyeknek több közük van az „életmód" divathoz, mint a gyógyításhoz.

A *romániai* „Global Art Klinik" elnevezésű intézmény nevében is jelzi, hogy földrésznyi méretű mesterkedésekről van szó, amikor a tolvajlás művészetét űző kereskedők gyakran egészségügyi dolgozók álruhájában jelennek meg. Ebben az egy román kórházban mindenesetre több petesejt- és magzatadományozási esetre figyeltek fel, mint Nagy-Britannia összes hasonló intézményében együttvéve. Az európai parlamenti képviselők, köztük Hiltrud Breyer és Peter Liese felkérésére Monica Macovei román egészségügy-miniszter vizsgálatot kezdeményezett, amely feltárta, hogy korántsem valamely nemes emberbaráti gesztusról vagy elfogadható mértékű költségtérítésről van szó. A petesejtjüket „adományozó" asszonyoknak esetenként 1 000 fontot (370 000 forintot) fizettek a családépítéshez vagy ki tudja, még mihez szükséges „alapanyagokért".

Az Európai Közösség március 10-én mindenesetre határozatban szögezte le, hogy az emberi petesejtekkel és magzati életkorú gyermekekkel folytatott kereskedelmi tevékenység megengedhetetlen és tűrhetetlen.

A tevékenységet ellenőrző *brit* HFFA nyilatkozata ugyanakkor teljesen rendjén valónak minősítette a román „Global Art"-nál folytatott gyakorlatot. Amin persze nem kell csodálkoznunk, ha tudjuk, hogy ugyanez a hatóság hagyta jóvá Ian Wilmutnak a magzatgyermekeken folytatott klónkísérleteit is.[11]

2017 februárjában egy kilétét fel nem fedő *török* feladótól sokkoló fényképeket kaptam. A felvételek azt mutatják, hogy Kínában és Thaiföldön miként készítenek abortált magzatokból tányérba porciózott magzathúslevest. Bár később kiderült, hogy a felvételek nem hitelesek, mindenesetre megdöbbentőek és vitathatatlanul jelzik: a magzatkorú gyermekek jogalanyiságának kimondása nélkül napról napra egyre agresszívabb kihívásokat produkál a modern kannibalizmus korszaka.

A legújabb ilyen kihívást a *Kansas City*ben működő abortőr, Krishan Rajanna intézte a hatóságokhoz. A feltehetően nem éhségtől szenvedő „orvos" munkatársainak egyöntetű megrökönyödésére mikrohullámú sütőben megsütötte, majd ebédjéhez elfogyasztotta az egyik abortált magzatot.

„– Eddig azt hittem, hogy nem létezik olyan mocskos, visszataszító bűncselekmény, amit már meg ne tapasztaltam volna" – fakadt ki az ügyben nyomozó William Howard. „– Ez a mostani olyan sokkot okozott számomra, hogy túltett minden eddiginél."

Noha az „orvos" ellen már korábban is hatósági intézkedéseket kellett foganatosítani, mert egy páciense az el nem végzett vércsoport-meghatározás és helytelenül felírt narkotikumok miatt 1994-ben elhalálozott, a magzatfaló működési engedélyét nem az emberevő gusztus miatt, hanem egy, a folyosóján talált döglött egér miatt vonták be. Nick Tomasic, Wyandotte megye

[11] Human Life International – Report. Schweiz, 2005. Juni, S. 11

főügyésze később sem bukkant olyan jogszabályra Kansas Állam törvénykönyvében, amely megtiltaná az abortőrnek, hogy elfogyassza az általa elejtett „apróvadat”.

Rajanna maga azért tartja felháborítónak a vele kapcsolatos vádakat, mert igaz ugyan, hogy ugyanabban a hűtőszekrényben és egyforma styrofoam poharakban tartotta a magzatokat az általa fogyasztott étellel és itallal, de ő – állítása szerint – „olyan vegetariánus, aki kényesen megválasztja, mit eszik.”

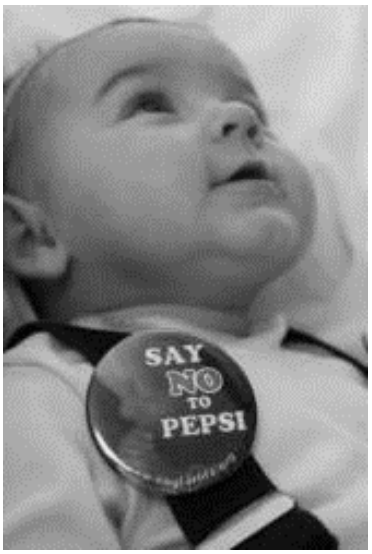
– Engem szigorúan neveltek – nyilatkozta. – Az én anyukám előbb lenne öngyilkos, mintsem hozzáérjen egy húsból készült termékhez – tette hozzá, ami persze nem bizonyítja, hogy az orvossá lett fiú nem ízlelte meg a magzathúst.

„Óz csodálatos birodalma”, azaz Kansas Állam egészségügyi hatóságai mindazonáltal kitettek magukért, amikor közreadták az alábbi, senkit semmire sem kötelező erkölcsi állásfoglalást:

„Rajanna közveszélyt jelentő gyilkos. Reménykedjünk, hogy Kansasban éppen úgy kimarad majd az abortuszból és az „orvoslás”-ból, ahogyan kizárják őt majd más államokban is!”

De vajon tényleg elég ez az olcsó reménykedés? Elég, ha reménykedünk, hogy emberhús termelésére és fogyasztásra térő fajunk beteges magatartása majd egyszer csak megváltozik? Nem a gonosznak adott menlevél-e, ha tétlen reménykedéssel várjuk, hogy magától is véget érjen az a pándémiaként pusztító kór, amikor az anyai termékenység megcsonkítása, a magzati életkorú gyermekek elfogyasztása talán (újra) lekerül az anyagi javak termelésébe és fogyasztásába kábult népek megromlott mentalitásának étlapjáról?

És hogy nem csupán az étlappal, hanem az itallappal is gondok vannak, arra a közismert üdítőital gyártójának, a PepsiConak a mesterkedése is utal[12] (2. ábra).

2. ábra *Mondj nemet a PEPSI-re*

2012 tavaszán a cég *Pepsi Nex*t márkanéven olyan termék piacra dobását jelentette be, amellyel szemben az amerikai életvédők riadóztatták és bojkottra szólították fel a közvéleményt. Mint kiderült, a vállalat abortált magzatgyermekek sejtvonalaiból származó ízfokozó kutatásokat végeztetett. Az Obama kormányzat támogatását élvezve sikerült is

[12] Westen, John-Henry: *Obama agency rules Pepsi use of cells derived from aborted fetus 'ordinary business'* = https://www.lifesitenews.com/news/obama-agency-rules-pepsi-use-of-aborted-fetus-is-ordinary-business (Letöltés ideje: 2019. 09. 17.)

legyűrnie a részvényeseknek ezzel az eljárással kapcsolatos aggályait. Obama elnök Biztonsági és Csereügyletekkel Foglalkozó Biztossága (SEC) olyan szabályt alkotott, amely „szokványos üzletmenetként" értékelte és jóváhagyta a PepsiConak azt a Senomyx nevű céggel kötött szerződését, amely embriómaradványok ízfokozó szerepének kutatási és fejlesztési programját tartalmazta.

Az életvédők ellenvetése szerint az igazi gond az volt, hogy anyagi haszonszerzés céljából zsigerelték ki az abortált gyermekek maradványait, ugyanis a *HEK-293* elnevezésű emrionális májszövet ilyen értelmű kiaknázása messze távol van a megszokott üzletmenettől. Még mielőtt Ralph Shortey Oklahoma állam szenátora beterjesztette volna azt a törvényjavaslatát, mellyel megtiltották azoknak a termékeknek az árusítását, melyeket abortált magzatok maradványaiból dobtak volna piacra, a gyorsan világméretűvé terebélyesedő bojkott keretében Kanada, Németország, Lengyelország, Egyesült Királyság, Írország, Skócia, Spanyolország, Portugália, Ausztrália és Új-Zéland vásárlói már meghozták a maguk egyértelműen elutasító döntését. Így a pénztárcájukat veszélyeztetve érző részvényesek arra kényszerültek, hogy véget vessenek a botrányos kísérletezgetésnek.

A magzati sejtvonalak élelmiszeripari felhasználásán kívül a gyógyászati célú beavatkozások kapcsán is súlyos, lelkiismereti kérdések jelentkeznek. A magyar Jövő Nemzedékeinek Országgyűlési Biztosaként dr. Szabó Marcel vezetésével indult vizsgálat az embrionális őssejtek felhasználását illetően. 2018. október 24-én írt levelében Bándi Gyula mint a tisztség új viselője tájékoztatott arról, hogy a vonatkozó jogi háttér értékelését követően az országgyűlési biztos egy konkrét ügyhöz kapcsolódóan adott ki jelentést (száma 3119/2014) Székely Lászlóval, az alapvető jogok biztosával közösen még 2014-ben.[13]

„E jelentés az embrionális sejtvonalak felhasználásával kapcsolatban a kötelező oltások vakcináival foglalkozott, kimondottan egy nem oltás megtagadást érintő ügyben. Az alapügy panaszosai nem kívánták gyermeküknek beadatni a hazai forgalomban lévő oltóanyagot, mert annak elkészítéséhez embrionális sejtvonalakat is felhasználnak. Felkutattak azonban egy hazánkban forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező, olyan japán vakcinát, amely hatóanyagában a Magyarországon engedéllyel rendelkező vakcinával ekvivalens volt, és amelynek előállításához állati eredetű sejtvonalakat használtak. E japán vakcina használatát a hatóságok mégsem engedélyezték a panaszosok számára, bár a beadványozók vállalták volna a beszerzés költségeinek viselését. A jelentés rámutatott arra, hogy ez az eljárás aggályos volt a panaszosok lelkiismereti- és vallásszabadsága szempontjából, mert „a jogkövető magatartás iránt elkötelezett panaszosok az Alaptörvényben biztosított lelkiismereti szabadságuk gyakorlása érdekében jogos igénnyel fordultak a hatóságokhoz alternatív vakcina kérelmezése érdekében, tekintettel arra, hogy az általuk önerőből felkutatott alternatív oltóanyag a magyar hatóságok által is elismerten hatóanyagában megegyező a hazai forgalomban lévő készítménnyel, és az oltóorvosuk vállalta a készítmény beadását gyermekeiknek".

Az újjáéledő kannibalizmus legújabb jelét láthatták az amerikai CNN hírtelevízió nézői, amikor a csatorna egyik munkatársa, Reza Aslan „élő" adásban adott hírt a saját lakomájáról. Az Aghori nevű, kis hindu szekta tagjaival tartva emberi koponyából alkoholt ivott,

[13] A szóban forgó jelentés száma 3119/2014, és annak teljes szövege a www.ajbh.hu holnapon, a dokumentumok menüpont alatt, a Jelentések, indítványok, állásfoglalások almenüpont alatt érhető el, az aloldalon található kereső segítségével az ügyszám megadásával.

elhamvasztott emberi maradványokból visszamaradt porral kente be arcát, majd megízlelt egy megfőzött emberi agyat.[14] (3. ábra)

3. ábra

Párizs Clichy-sous-Bois nevű külvárosában három afrikai migráns megtámadott egy férfit, majd közösen elfogyasztották az arcából kiharapott húsdarabokat.[15]

Ugyancsak az „érzékenyítés" célját szolgálta az a szintén napjainkból való, svéd televíziós műsor, melynek „tudós kutatója" elhunyt embertársaink testének táplálkozási célból történő hasznosítását vetette fel. Magnus Söderlund szerint az emberevés bevezetésével megoldható lenne a fenntartható fejlődés gondja, illetve ez választ adhatna a globális klímaválságra is.[16] (4. ábra).

Az Egyesült Államok választási előkampánya során a demokrata párti jelölt egyik támogatója e javaslatával látta megoldhatónak a klímaválságot: "Egy svéd professzor szerint halott emberekkel is táplálkozhatunk, de ez nem elég hatékony. Szerintem a következő választáson ezzel a jelszóval kell indulni: »Neki kell látni a babák elfogyasztásának! Máskülönben kifutunk az időből! Túl nagy a szennyezettség, tehát meg kell szabadulnunk a babáktól! Ez ugyan nagy kihívás, de meg kell ennünk a babákat!«"[17]

[14] https://thebridgehead.ca/2017/03/11/how-can-a-post-modern-society-condemn-reza-aslans-cannibalism/ (Letöltés ideje: 2019. 09. 14.)

[15] https://www.breitbart.com/europe/2018/02/21/three-african-men-arrested-cannibalism-migrant-heavy-paris-suburb/ (Letöltés ideje: 2019. 09. 14.)

[16] Swedish Scientist Proposes Cannibalism to Fight Climate Change = https://www.breitbart.com/europe/2019/09/06/swedish-scientist-proposes-cannibalism-fight-climate-change/?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_term=daily&utm_campaign=20190906&utm_content=Final (Letöltés ideje: 2019. 09. 14.)

[17] *Woman at AOC Event Says "We Must Start Eating Babies" to Save the Planet* = https://www.lifenews.com/2019/10/04/aoc-supporter-says-we-must-start-eating-babies-to-save-the planet/ (Letöltés ideje: 2019. 10. 08.); *A nők bővülő foglalkoztatását kísérő feminizálódás jelensége és történelmi folyamata* – 249*; Nők a munkaerőpiacon* – uo.

4. ábra

Nem megenni, nem kidobni – pénzzé tenni!

A Fővárosi Törvényszéken a még 2012-ben indult és őssejtbotrány néven elhíresült ügy büntetőeljárása keretében kilenc vádlott – köztük *Seffer István* kaposvári kozmetológus-plasztikai sebész, *Yulij Vladimirovic Baltaytis* ukrán-amerikai orvos, *Natalija Karnyikova*. ukrán sejtbiológus, *Pákh Imre* ukrán-amerikai-magyar műgyűjtő, *Fásy Ádám* tévéproducer – ellen hoztak elsőfokú ítéletet jelentősértékre, üzletszerűen, 21 rendben elkövetett csalás gyanújával.[18]

Az őssejtbotrány fő gyanúsítottait felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte a Fővárosi Törvényszék. A vádirat szerint az IRM Magyarország Nemzetközi Biotechnológiai és Őssejt Központ Zrt. kaposvári klinikáján engedély nélkül végeztek őssejtkezeléseket. A céget kifejezetten erre a célra alapították, és négy dunántúli városi kórházzal kötöttek szerződést a kezelésekhez szükséges őssejtek beszerzésére. Kaposvár, Siófok, Marcali és Nagyatád közpénzen abortuszt végző szülészei pedig az alkalmi keresetkiegészítés jegyében rendre még le is számlázták az IRM-nek a nekik átadott, magzati életkorukban elpusztított gyermekek tetemeit, vagy ahogyan az eljárás folyamán a vádlottak nevezték: az őssejtek előállítására használt, mások által értéktelen hulladékként kidobásra ítélt „biomasszát”. A többnyire gyógyíthatatlan betegségtől szenvedő, fájdalmaik által túszul ejtett magyarországi és külföldről is érkező páciensek egy-egy kezelésért általában 25 ezer amerikai dollárt vagy 5 millió forintot fizettek a törvénytelen terápiával meggazdagodni szándékozó orv(os) üzletembereknek. A Pákh Imre által előbb Barbadoson működtetett, majd onnét történt kiebrudalása után Magyarországra

[18] Vö. 1978. évi IV. törv. 173/I. § (1): Aki emberi gént, sejtet, ivarsejtet, embriót, szervet, szövetet, halott testét vagy annak részét jogellenesen megszerez, vagyoni haszonszerzés végett forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, bűntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (2) A büntetés öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt gyógyintézet alkalmazottja a foglalkozása körében követi el. (3) A büntetés az (1) bekezdés esetén öt évig, a (2) bekezdés esetén két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt a) üzletszerűen, b) bűnszövetségben követik el.

hozott International Regenerative Medicine Zrt.-nek ugyanis csak az őssejtek levételére és tárolására volt engedélye: terápiás célra viszont nem használhatták volna azokat![19]

Az első fokon eljáró bíróság üzletszerűen és bűnszövetségben elkövetett, emberi test tiltott felhasználása vádjával találta bűnösnek és ezért felfüggesztett börtönre, továbbá súlyos pénzbüntetésre ítélte a négy vádlottat. A másodfokon ítélkező bíróság első fokra utalta vissza az ügyet azzal az utasítással, hogy a korábbi eljárás e tekintetben elégtelen munkája miatt újra és részletesen fel kell tárni a csalás tényállását és a már korábban megállapított bűncselekményeken kívül még rendezni kell ennek büntetőjogi következményeit is.

2018 novemberében a Fővárosi Ítélőtábla jogerősen pénzbüntetéssel sújtotta a vádlottakat,[20] akik nagyrészt anyagi ellenszolgáltatás fejében végeztek embrionális őssejtekkel terápiás célú kezeléseket. A Fővárosi Törvényszék a megismételt, elsőfokú eljárásban 2017 decemberében kihirdetett ítéletének tényállása szerint a vádlottak engedély nélkül, nagyrészt anyagi ellenszolgáltatás fejében végeztek embrionális őssejtekkel terápiás célú kezeléseket, 18 esetben gyógyíthatatlan vagy súlyos betegségben szenvedő embereken, illetve 3 esetben fiatalítás céljából. Az egy évvel ezelőtti elsőfokú ítélet szerint a vádlottak a szolgáltatást igénybe vevő embereket több esetben megtévesztették, illetve tévedésben tartották a kezeléssel kapcsolatban és ezzel kárt okoztak, így a Fővárosi Törvényszék szerint emberen végezhető kutatás szabályainak megszegése és emberi test tiltott felhasználásának bűntette mellett csalást is elkövettek.

A megismételt elsőfokú büntetőper fellebbezések nyomán került másodfokon a Fővárosi Ítélőtáblára. A tábla a tényállást kiegészítette azzal, hogy a vádlottak tevékenysége az embrionális őssejtek kezelés során történő értékesítésére irányult, ennek célja az elsőfokú bíróság által rögzített befektetés megtérülésén kívül a jövőbeni kísérletek költségének fedezése és a gyógyítás volt, bízva abban, hogy az ahhoz szükséges engedélyeket megszerzik. A tábla szerint valamennyi beteg tisztában volt azzal, hogy az elismert orvosi kezeléseknek nem képezi részét az embrionális őssejtkezelés, azt a társadalombiztosítás nem támogatja, annak hatékonysága tudományosan nem bizonyított. A kezelést igénybe vevők tájékoztatót írtak alá, amely nem tartalmazott a kezelés eredményességére vonatkozó ígérvényt. A tábla mellőzte a tényállásból, az egyes esetek kapcsán, azokat a megállapításokat, amelyek szerint a vádlottak kihasználták a sértettek súlyos betegség miatti kiszolgáltatott helyzetét és megtévesztették őket a gyógyulás reális lehetőségével kapcsolatban, továbbá elhallgatták, hogy az általuk kínált őssejttel való kezelés hatékonysága nem bizonyított, azt nem jogosultak elvégezni, és azért ellenértéket sem kérhetnek. Ugyanakkor a tábla rögzítette, hogy a kezelés igénybevétele során a betegek, illetve törvényes képviselőik az egészségügyi önrendelkezési jogukkal éltek. Az így pontosított tényállásban már nem voltak fellelhetőek az első fokon még megállapított csalás tényállási elemei, a jogtalan haszonszerzési célzat, a tévedésbe ejtés és a károkozás. Mindezek alapján a tábla a törvényszék ítéletét megváltoztatta és a vádlottak által elkövetett bűncselekményt emberen végezhető kutatás szabályainak megszegése és emberi test tiltott felhasználása bűntettének minősítette. A bűnösség körének szűkülésére – a csalás

[19] Téglásy, Imre: Embryos a la Carte. In: ZENIT https://zenit.org/articles/embryos-a-la-carte/ (Letöltés ideje: 2017. 07. 02.)

[20] Pándi Balázs: A bíróság több milliós pénzbüntetést szabott ki Fásy Ádámékra őssejt ügyben https://index.hu/belfold/2018/11/22/a_birosag_tobb_millios_penzbuntetest_szabott_ki_fasy_ademekra_ossejt_ugyben/

megállapításának elmaradására – figyelemmel az ítélőtábla a vádlottak halmazati büntetését pénzbüntetésre enyhítette, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.[21]

A fentiekben körvonalazott és bíróság által pönalizált bűncselekménysor kapcsán érdemesnek tartjuk hozzáfűzni, hogy a megbüntetett személyek nem csak az emberi test tiltott felhasználásával vagy az emberen végezhető kutatás szabályainak megszegésével tértek rossz útra.[22] Az újabb tudományos kutatások eredményei[23] azt igazolják, hogy az elmarasztalt szövetkezet tagjai tudománymódszertani szempontból is zsákutcába jutottak az abortált magzatok szöveteiből mixelt varázsszereikkel.

"Orvosi szempontból a vitának vége, mert az emberi magzatokat elpusztító kutatás eddig egyetlen olyan, ellenőrizhető eredményt sem mutatott fel, amely bármely betegség gyógyítását igazolhatná, viszont rengeteg olyan, beváltatlan ígéretet halmozott fel, amellyel csodálatos gyógyulásokról regélt"

– összegezte az amerikai Charlotte Lozier Institute.

"Ezzel szemben a felnőttekből származó őssejtek, melyek olyan, etikus forrásokból származnak, mint a csontvelő és a köldökzsinór-vér, továbbá mint a test sejtjeinek újratervezése során kinyert pluripotens őssejtek, ma már életeket mentenek és forradalmasítják az orvostudományt"

– fűzték hozzá.[24]

Túszul ejtett termékenység – túszul ejtett nemzet

Korábbi tanulmányomban[25] kitértem már arra, hogy a termékenységellenes elméletek és az ezeken alapuló magatartásformák (fogamzásgátlás, abortusz, sterilizáció, asszisztált reprodukciós eljárások, gender, LMBTQstb.) az ezeket kezdeményező és támogató társadalompolitika milyen újfajta hatalom gyakorlásához vezetnek. Bemutattam, hogy ez az egész, az emberi történelemben példátlan gyakorlat hogyan szolgálja ki a mélyen élet- és családellenes rendszerek profitorientált céljait. A táplálkozási kannibalizmus jellemzőinek bemutatásával föl szeretném vázolni a gazdasági-ideológiai-pszichés kényszerből fakadó, **modern túlélési kannibalizmus** modelljének alapképletét, amely segíthet megérteni és megválaszolni a globális méretekben kibontakozó perverzió "népesedési tél"-hez vezető kihívását.

A termékenység hanyatlásából eredő és a gyermekek hiányából fakadó, világszerte tapasztalható „népesedési tél" okait elsősorban **a munkavállalásban** (értsd inkább:

[21] Jogerősen pénzbüntetéseket szabott ki a Fővárosi Ítélőtábla az őssejt-ügyben = https://pestisracok.hu/jogerosen-penzbunteteseket-szabott-ki-a-fovarosi-itelotabla-az-ossejt-ugyben/

[22] 2019 áprilisa óta újabb orvosi körhöz köthető őssejtbotrány ügyében ismét nyomoz a rendőrség. A Humán Reprodukciós Intézet Kft. – más néven Versys Clinics – tevékenysége kapcsán újra emberi test tiltott felhasználására gyanakodnak. (Suhajda Zoltán: *Megszállták a rendőrök a budapesti lombikbébicentrumot* = https://nlc.hu/ezvan/20190713/ossejtbank-cryosave-rendorseg-nyomozas/

[23] Funding for failed California tax-funded embryonic stem cell institute dries up = https://www.lifesitenews.com/news/funding-for-failed-california-tax-funded-embryonic-stem-cell-institute-dries-up?utm_source=LifeSiteNews.com&utm_campaign=91b60e681b-Daily%2520Headlines%2520-%2520U.S._COPY_557&utm_medium=email&utm_term=0_12387f0e3e-91b60e681b-401415053 (Letöltés ideje: 2019. július)

[24] Use of Aborted Fetal Tissue: Questions & Answers = https://lozierinstitute.org/use-of-aborted-fetal-tissue-questions-answers/

[25] Téglásy Imre: Vázlatvonalak a magyarság termékenységtudatának történetéhez, In: Balásházy I. – Major Gy. – Farkas P. (szerk.): *Boldogabb családokért és ifjúságért. A családi élet válsága és a demográfiai válság okainak elemzése.* 383-416 oldal, L'Harmattan Kiadó, 2018.

munkakényszerben) vizsgálom, mert ennek bemutatása – álláspontom szerint – egy sokrétű (gazdasági, oktatási, ideológiai, mentális, erkölcsi, egészségügyi, jogi, kulturális, stb.) következménnyel járó gazdasági-társadalmi modell mélyszerkezetének leleplezésével kecsegtet.

Adam Smith klasszikus közgazdasági elmélete szerint a munkaerő árának magában kellene foglalnia a munkaerő (értsd: a humán tőke) újratermelésének költségeit is, de ez a kapitalista termelési módból lényegében hiányzik, mert ennek biztosítása – mondjuk így: élet- és termékenységellenes módon történő elhagyása – adja a család kizsákmányolásából fakadó anyagi haszon részét. [26] Az emberi erőforrás újratermeléséhez szükséges anyagiak eltulajdonítása a *termékenység* helyett a *termelékenység*, az *életfakasztás* és annak szolgálata helyett az anyagi javakban megvalósuló *birtoklás* elsődlegességét hirdeti.

De vajon eredményezhet-e ez a kizsákmányolás eltorzult lelki alkatot is? Lehet-e mindennek káros pszichés következménye?

Az ember két alapvető ösztöne a létfenntartás és a fajfenntartás. Általános értelemben e kettő azt jelenti, hogy

a.) minden biológiai lény szeretne a maga egyediségével minél tovább életben maradni,

b.) és utódokat hagyni a világra.

A létfenntartási ösztön szólal meg az éhség, a szomjúság, a légszomj stb. esetében és figyelmeztet a létünket ezek hiányával veszélybe sodró körülményekre.

A fajfenntartás ösztöne a nemi vágy, amely egyfelől személyes, érzéki és érzelmi-intellektuális örömforrással párosulva közösségünket élteti, annak jövőt adva utódnemzésre serkent.

Bár e két alapvető emberi ösztön tiszta formában való megnyilvánulása fontos szerepet játszik életünkben, ezek azonban nem mindig érvényesülnek teljes összhangban. Vannak ugyanis olyan pszichés zavarok vagy éretlenségre utaló jelenségek, amikor ezek sérülnek és a valóságra való helytelen reagálással nem töltik be többé építő hivatásukat.

A túlélési, avagy létfenntartási ösztön célja és rendeltetése szerint az adott személy életének megtartását, illetve jobbítását szolgálja. Természete szerint védelmet ad minden olyan támadással szemben, amely veszélyezteti vagy éppen elpusztítja a személyt. Ahogyan minden létező élőlénynek egészségesen kell viselkednie a túléléshez, ugyanúgy ez emberi léleknek is szüksége van arra, hogy a lehető legzavartalanabb, jelenét és jövőjét is biztosító módon működhessen. Életünk fenntartásához tehát a rombolástól és kártól való biztonságra van szükség.

Az egészséges, biztonságra törekvő lélek jól tudja azt is, hogy az őt szolgáló dolgok és jelenségek mellett melyek azok a veszélytényezők, amelyek őt egészségtelen, eltorzult lélekműködéssel sodorhatják pusztulásba. Ha a beteg lélek bármiféle visszautasítást – szeretetmegvonást, lenézést, helytelenítést – tapasztal, akkor ezeket nem csak afféle szokványos, alkalmasint még le is küzdhető bizonytalanságként, hanem egyenesen és ténylegesen a reá váró tényleges megsemmisülés, a halál megjelenéseként érzékeli.

Ha ez a veszélyérzet a beteg létfenntartását szolgáló nemi viselkedésének területén következik be, akkor az ellene való reakció téves csatornán érvényesül és a létfenntartás érdekében a fajfenntartás terén megnyilatkozó viselkedést torzítja el. Ilyen viselkedést

[26] Jobbágyi Gábor kimutatta, hogy a gyermekes családoknak járó juttatások megkurtításával mily nagymértékű, másra fordítható nyereséget könyvelhet ez az állam. Lásd: Jobbágyi Gábor: *Az élet joga*, Budapest, Szent István Kiadó, 2004.

mutattunk ki korábban a Kőmíves Kelemen és a Budai Ilona című népballadákban, ahol a „boszorkány" viselkedésmintákat követő főszereplők egyaránt az élet- és családértékek megtagadásával teljesítik be tragikus sorsukat.[27] De hogy a legújabb kor balladájára is hivatkozzunk: Charlie Chaplin egy ilyen, termelő rabszolgává változtatott, nemi viselkedésében sérült lelki alkatú, lényegében beszélő szerszámmá torzult[28] alakot mutat be a *Modern idők* című filmjében.[29]

Az újabb nemzedékek lelki egészségét, sőt immár fizikai létét is fenyegető sérülés, a párkapcsolatokra való képtelenség egyik – álláspontom szerint alapvető fontosságú – oka a túlhajtott női foglalkoztatottságban keresendő. A sokrétű torzulással járó kötődésképtelenség, a nemi szerepek torzulása a legújabb kori kizsákmányolás következménye.

Ezt beszédes példájával szemlélteti az orosz „nőfelszabadítás" története. Ismeretes, hogy Szovjet-Oroszország a világ első államaként már 1920 novemberében legalizálta a művi abortuszt, ezzel pedig hadat üzent a saját népe termékenységének. Az már kevéssé ismert, hogy Vlagyimir Iljics Lenin pártfőtitkár annak az Inessza Armandovának a befolyása alapján hozta meg ezt a döntését, aki még a 10-es években egykori cári száműzöttként Párizsban tette magáévá Margaret Sanger amerikai protofeminista termékenységellenes gondolatait.[30] Tévedés lenne azonban azt hinnünk, hogy a kapitalista Amerikából a kommunista Szovjet-Oroszországba importált, termékenységellenes ideológia, illetve ennek intézményesített gyakorlata mentes volt minden mélyebb gazdasági megfontolástól. Épp ellenkezőleg! A világháború és az azt követő polgárháború poklában férfiak millióit vesztő Oroszországnak sürgető szüksége volt a gazdasági termelést fenntartó humán erőforrások pótlására, amit egyedül az addig főként otthoni munkát végző nők olcsón bevethető és tömeges foglalkoztatottságával tudott biztosítani.[31] Akkor is ez volt és azóta is ez a legnagyobb üzlet: néhány jól csengő ideológiai szólam hangoztatásával azóta is tömeges méretekben áll rendelkezésre a rövid távon olcsó, hosszú távon azonban súlyos nemzetromboló következményekkel járó, női munkaerő.

Az életfakasztásnak ebben a százéves magányában ma már mindannyian érezzük, hogy az otthonukból a munkaerőpiacra kényszerített vagy a „szabadság" ideológiájával oda csalt női szereplők sorsa elválaszthatatlan az őket anyaként egyre inkább hiányoló család sorsától: tragédiájuk világszerte az egész család válságát eredményezi. Napjaink japán gazdaságának diktatórikus gyakorlata szerint a házasságban élő nőknek ma már előzőleg engedélyt kell

[27] Téglásy: *Vázlatvonalak…*

[28] Arisztotelész lélekkel bíró szerszámnak nevezte a rabszolgát. Varro a következő hármas felosztást adja: beszélő, félig beszélő és néma eszközök (instrumentum vocale, semivocale, mutum). „Beszélő az, amelybe a rabszolgák tartoznak, félig beszélő az, amelybe az ökrök, néma, amelybe a szekerek." Idézi: *Maróti Egon* http://www.romaikor.hu/tudomany/foldmuveles_es_mezogazdasag/m__terentius_varro___a_mezogazdasagrol_(rerum_rusticarum_libri_tres)/varro_es_a_rerum_rusticarum_libri_tres/cikk/varro_es_a_rerum_rusticarum_libri_tres_(capitula_libri_primi)__5_resz (Letöltés ideje: 2017. 07. 03.)
A nemiségében sérült, hamis értékek rabszolgájává vált homo modernissimus olyan beszélő szerszámnak tekinthető, amely (és nem aki!) elnemtelenedése miatt képtelen egészséges választ adni az életfakasztás követelményeire.

[29] Az 1936-ban készült film (*Modern times*) témánkhoz kapcsolódó jelenete (2:13–2:36) itt tekinthető meg: https://www.youtube.com/watch?v=HPSK4zZtzLI (Letöltés ideje: 2017. 07. 03.)

[30] Elwood, R. C.: *Inessa Armand. Revolutionary and Feminist*, Cambridge, 1992. https://books.google.hu/books?id=xXs77PzCaYkC&printsec=frontcover&dq=inessa+armand&hl=hu&sa=X&ved=0ahUKEwjgtdP78vTUAhWiO5oKHSLlCHAQ6AEIITAA#v=onepage&q=inessa%20armand&f=false (Letöltés ideje: 2017. 07. 06.)

[31] Cathy, Porter: *Women in Revolutionary Russia*. Cambridge, 1987. 43

kérniük munkaadójuktól ahhoz, hogy gyermeket szülhessenek! [32] Ennek magyarországi folyamatát Benda József kíméletlenül hiteles, új adatokkal érzékelteti:[33]

„1950 és 1953 között az iparban foglalkoztatott nők száma majdnem megháromszorozódott (128 ezerről 371 ezerre nőtt), a háztartásbeli nők aránya drasztikusan csökkent: 1949-ben 58,3%, 1983-ban 5,8%. A foglalkoztatott nők aránya ez idő alatt 27,3%-ról 44,2%-ra emelkedett. A nőknek részt kellett vállalniuk a fizetett munkából, miközben a háztartási, családi feladatok nagy része is rájuk hárult, és egyre nehezebbé vált ezek egyeztetése.[34] Míg a nő korábban a ház körüli munkát végezve feladatait maga osztotta be, és rugalmasan alkalmazkodni tudott az aktuális szükségletekhez, ez a távolabb levő munkahelyek esetében már nem volt lehetséges. 1948 és 1980 között több mint 1 millió fővel bővült a női foglalkoztatás, a munkaképes korú nők 82%-a volt foglalkoztatott (gyessel együtt),[35] és a fejlett piacgazdaságokét messze felülmúlva elérte a demográfiailag lehetséges maximumot. ***A nők foglalkoztatása 1990-ben Magyarországon 20%-kal haladta meg az Európai Unió átlagát.*****”**[36]

A fenti folyamat világosan mutatja, hogy a tőkeérdekeket szolgáló „nőfelszabadítás” a diadalmas, győztes, várandós és áldott állapottal egyenértékű szülői szerep végletes ellehetetlenítését eredményezi Magyarországon is. Más szóval: meglehet, hogy a nőket a tőke felszabadítja a termékenység igája alól, de a családot vállaló anyákat páriákká alacsonyítja.

A csak profittermelő tényezőnek tekintett, nemi jellegétől megfosztott férfi vagy nő érezheti magát „tulajdonságok nélküli ember”-nek[37], vagyis olyannak, akit egészséges nemi szerepétől, annak magatartásmintáitól megfosztottak, és akinek egyetlen, munkaerőpiacon hasznosítható értéke az, hogy nemét vesztett, semlegessé vált dolgozó. Érthető, hogy ebben a fajfenntartási ösztönvilágában sérült, őt a termelés-fogyasztás robotjává redukáló gazdasági-társadalmi rendszerben[38] az áldozat úgy érzi: legszemélyesebb nemi identitásában támadták meg, s így az ünnepelt mintákkal (celebekkel, szinglikkel, sterilizáltakkal, gender-követőkkel, munkaerőpiaci karrierlovagokkal és lovagnőkkel stb.) szemben csökkent értékűség keríti hatalmába. Ennek ellensúlyozására, személyes létfenntartási ösztönvilágának helyreállítására, az őt fenyegető, ellehetetlenítő támadások elkerülésére kénytelen elfojtani, megtagadni a fajfenntartás ösztönét. Ennek nyomán személyes és aktuális élethelyzete rövid távon talán kedvezően alakul, az őt tápláló közösség életkilátásai azonban kétségtelenül csökkennek.

Ennek az emberi nemet létében támadó, súlyosan dehumanizáló, voltaképpen terrorisztikus „életvitelt” eredményező modellnek az a lényege, hogy gazdasági kényszer alkalmazásával a termelés-fogyasztás rendjébe beilleszkedni nem tudókat vagy nem akarókat társadalmi

[32] Az alábbi hírben szereplő női munkavállaló mutatja azt az igazolást, mely szerint 35 éves kora előtt nem vállalhat anyai szerepet, ezt ugyanis a munkaadója önzésnek tekintett kihágásként állásvesztéssel bünteti. *Case of child care worker chided for getting pregnant before her 'turn' not uncommon* = https://mainichi.jp/english/articles/20180402/p2a/00m/0na/003000c?utm_source=hs_email&utm_medium=email&utm_content=63987922&_hsenc=p2ANqtz--nLRqdlQpadO339xP1guFVjAjB-GRx_x7qtGREC-7Dt5sNc19hb-K3gy9xI-Rr-fQoy3e5_WOauRPB6_PNymkcB81kKA&_hsmi=63987922
(Letöltés ideje: 2019. 08. 08.)

[33] Benda József: *Transzgenerációs örökségünk*. Lásd a I. Boldogabb Családokért és Ifjúságért című konferencia kötetében!

[34] Koncz Katalin: A nők bővülő foglalkoztatását kísérő feminizálódás jelensége és történelmi folyamata, In: *Nők és férfiak*, Magyar Nők Országos Tanácsa, Kossuth, 1985 184. Idézi: Benda i. m.

[35] Az 1984-es mikrocenzus adatai, KSH 1985, 121., 155.

[36] M, Frey: Nők a munkaerőpiacon, In: Pongrácz T. – Tóth I. Gy. (szerk.): *Szerepváltozások. Jelentés a nők és férfiak helyzetéről*, 1999, Tárki, 17–20.

[37] Vö. Musil, Robert: *A tulajdonságok nélküli ember*, Budapest, 2013.

[38] Vö. „Egy nyál a tenger! Termelő zabálás, - / kis, búvó országokra rálehel / a tátott tőke sárga szája. Párás / büdösség-felhő lep bennünket el.” József Attila: *Munkások*, 1931.

ellehetetlenüléssel, belső száműzetéssel fenyegeti, sújtja. Az ilyen vagy amolyan áldozathozatalra kényszerített embermilliók ezért e zsarnoki kényszernek engedve inkább lemondanak a fajfenntartás („szaporodás, sokasodás") ösztönvilágának, biológiai törvényének nemi viselkedésükben gyökeredző, szabad megéléséről, követéséről mintsem kockáztassák a saját személyes létük fenntartását, hacsak korlátozva is, de valamiképpen megengedő "lehetőségeket". A jelenség lényege: ***az életfakasztást szolgáló termékenységet túszul ejti a gazdasági kényszer!***

ÖSSZEGZŐ álláspontom szerint ez az a súlyos, a fajfenntartást a létfenntartással szembeállító, többnyire rejtett, de kétségtelenül létező gazdasági-ideológiai-pszichés kényszereken alapuló pándémiás betegség, melynek pusztulást hozó tünetei könnyen felismerhetőek a nyugati típusú rendszerekben, rászolgál a ***modern túlélési kannibalizmus elnevezésre.***

A hatását tekintve emberevéssel (anthropophagia) egyenértékű, személy- és közösségromboló, vagyis embertelen rendszer ellensúlyozására össze kell állítanunk a túlélésünkhöz szükséges rehumanizáló eljárások eszközeit és módszereit. A beszélő szerszámmá varázsolt, társát eltárgyiasult, élvezeti cikkként fogyasztó embert fel kell szabadítanunk a szerelem, a testi-lelki termékenység védelmében! Az efféle mélységi rendszerváltás jegyében, az emberszerelem (anthropophilia) intézményrendszereinek helyreállításával, közösségi és egyéni életterekben szorgalmazott gyakorlásával bátran kell szolgálnunk egy, az emberi élet minden szakaszát tisztelő, szakrális alapokon kivirágzó, termékeny és gondoskodó anyaország ihleteként nemzetünk és Európa túlélését!